

Kravet på godtgørelse, der kan tilkendes som en periodisk ydelse, skal fremsættes under omstødelssagen. Det kan inddrives på samme måde som underholdsbidrag.

§ 48.

For tiden efter ægteskabets omstødelse påhviler det ikke nogen af ægtefællerne at bidrage til den anden ægtefælles underhold.

§ 49.

Omstødes et ægteskab, der er indgået til trods for en omstødelssgrund, som var hustruen bekendt ved ægteskabets indgåelse, bliver det på mandens forlangende i dommen at udtale, at hun ikke længere må bære hans navn.

§ 50.

Dør en af parterne i et ægteskab, som kunne omstødes efter § 42, inden omstødelse er sket, kan den efterlevende ægtefælle eller enhver af arvingerne kræve reglerne i § 46 bragt til anvendelse, ligesom ægtefællen kan kræve godtgørelse efter reglen i § 47.

Den i nærværende paragrafs stk. 1 hjemlede ret tilkommer den påtaleberettigede efter §§ 43 eller 44, når den anden ægtefælle dør, inden omstødelse er sket, og inden påtaleretten er tabt.

Dør den ifølge §§ 43 eller 44 påtaleberettigede ægtefælle, efter at sagen er anlagt, eller var han i de i § 43, stk. 1, eller § 44, nr. 1, nævnte tilfælde indtil sin død i sådan tilstand som dér nævnt, kan også enhver af hans arvinger kræve reglerne i § 46 bragt til anvendelse.

Krav efter stk. 1, stk. 2 og stk. 3 må fremsættes inden 6 måneder efter dødsfaldet.

Dør en tvegift ægtefælle, inden ægteskabet er omstødt, skal den ret mod tredie-mand til erstatning, pension eller andet økonomisk gode, som ved dødsfald tilfalder en efterlevende ægtefælle, tilkomme ægtefællen i det første ægteskab, såfremt andet ikke fremgår af omstændighederne.

§ 51.

Såfremt reglerne i § 50, stk. 1 eller stk. 2, på ægtefællens begæring bringes til anvendelse, bortfalder dennes lovbestemte arveret efter den anden ægtefælle.

Kapitel VI.

Om separation og skilsmisse.

§ 52.

Når ægtefæller, som på grund af dyb og varig uoverensstemmelse finder ikke at kunne fortsætte samlivet, er enige om at ønske separation og om ordningen af de i §§ 68, 69 a og 70 omhandlede forhold, bliver der at give dom til separation.

§ 53.

Efter påstand af den ene ægtefælle bliver der at give dom til separation, når den anden ægtefælle gør sig skyldig i grov forsømmelse af sin underholdspligt mod ægtefællen eller børnene eller iøvrigt i grov krænkelse af sine pligter imod dem eller er henhalden til misbrug af beruselsesmidler eller fører et lastefuldt liv, medmindre sagsøgeren selv ved sin optræden eller sit forhold overfor den anden ægtefælle har givet anledning til dennes forsømmelse eller forseelse.

Må ellers på grund af dyb uoverensstemmelse forholdet mellem ægtefællerne anses for ødelagt, kan enhver af dem få dom til separation, medmindre uoverensstemmelsen hovedsagelig skyldes sagsøgerens forhold overfor den anden ægtefælle.

§ 54.

Har ægtefæller levet separerede i 1 år og 6 måneder, uden at samlivet senere er genoptaget, bliver ægteskabet at opløse ved dom, når ægtefællerne er enige om skilsmissen og om ordningen af de i §§ 69, 69 a og 70 omhandlede forhold. Har de levet separerede i 2 år og 6 måneder, kan enhver af ægtefællerne kræve skilsmisse.

§ 55.

Har på grund af uoverensstemmelse mellem ægtefæller deres samliv uden stedfunden separation været hævet i mindst 4 år, uden at det senere er genoptaget, kan enhver af ægtefællerne påstå ægteskabet opløst ved dom; dog bør opløsningen af ægteskabet i almindelighed ikke ske, såfremt sagsøgeren ved sin egen livsførelse hovedsagelig er skyld i samlivets ophævelse, og den anden ægtefælle modsætter sig opløsningen.